

ՏՊԱԳՐԻՉ ԱԻԵՏԱՐԱՆԻ

Եւ որ արտին ծանրութեամբ, իբրեւ մասունք երկնամուէր,
 Խռնարհեցաւ խնկաբոյր մագաղաթի մը վրայ,
 Օրհնեալ է միշտ, ըլլալով ցոլքն արեւին հնօրեայ՝
 Որ իր ոսկին ճառագայտէ, երբոր մըռայլ գիշերն էր:

Օրհնեալ է ան դարձ դար, անոր համար բուրվառներ
 Պիտի շարժին լուսակերտ խորաններէ մարմարեայ.
 Մինչ մեղրագետ շարական մ'անհունօրէն երկնահմայ՝
 Պիտի ցօղէ անթառամ ոսկեծաղիկ շուշաններ:

Խօսքն Աստուծոյ կրկնեց ան Սուրբ Մեարոպի բարբառով,
 Ղօղանջներէն հայրենի մեղեդիներ հիւսելով՝
 Մարգարէները կանչեց կամարներուն տակ վանքի:

Այսօր դարեր ետքն ահա՛ տեսիլքն անոր կը յառնէ
 Լուսանանանչ խորհուրդով քանդակագործ քարերէ,
 Բաշխելով մեզ իր հոգին որ յաւիտեան կը ծաղկի:

ԱՐՄԷՆ ԵՐԿԱԹ

